

infra l. 24). PLIN. med. 3, 38, 1 adversus aspidis morsum unum -um habebant priores, ut eqs. DICT. 2, 21 non ad vim neque ad arma decursum est, quod iracundiae -um esse solet. AMBR. in psalm. 118 serm. 14, 40, 2 ut deus -a omnia excusationis obsaeptat (LEO M. epist. 102, 2 Conc. 5 II 4 p. 53, 30). DYNAM. vita Max. 1 l. 33 prolixiora conscripsi quam volui et -um brevitatis omisi. al.

B -um consistit in animantibus eorumve qualitatibus (iuxta ponitur praesidium l. 28. 32): 1 in deo, Christo (cruce l. 19; gr. resp. καταφύγιον); VET. LAT. psalm. 9, 10 (cod. 300, sim. al. et VVLG.) factus est dominus -um pauperum, adiutor ... in tribulatione (pauperi VVLG.; explicat AVG. quae. sept. 4, 51 id est, factum est, ut ad eum refugerent pauperes). 31, 7 (ibid.) tu mihi es -um a pressura (explicat CASSIOD. ad loc. l. 191 -um est, ad quod confugitur, ut pericula declinentur). 89, 1 (ibid.) domine, -um factus es nobis (explicat HIER. tract. in psalm. II p. 415 l. 32 -um numquam dicitur, nisi fuerit persecutio. cf. etiam p. 700, 31). AVG. conf. 3, 3, 5 deus meus, -um meum a terribilibus nocentibus. IULIAN. epit. in psalm. 30, 4^u ut fortem protectionem et impenetrabile -um in deo se habere signaret. COMM. instr. 2, 11, 5 (ad desertores) -um regis pete, si delictor fuisti. ANTH. 379, 6 crux mihi -um (eadem Ps. VEN. FORT. carm. app. 2, 2. cf. REGVLA mag. them. or. dom. 7 -um crucis suae nobis contulit Christus). al. in iunctura in -um sim.: VET. LAT. psalm. 30, 3 (cod. 300, sim. al. et VVLG.; ad dominum) esto mihi in deum protectorem et in domum -i (cod. 306 in -um, PSALT. Rom. in locum -i. explicat CASSIOD. ad loc. l. 53 domus est -i gloriosa resurrectio. l. 58 domum ... -i ad ecclesiam catholicam dicunt aliqui pertinere). 93, 22 (ibid.) factus est mihi dominus in -um et deus meus in auxilium spei meae. 2 in hominibus variis: IVST. 14, 2, 8 Eumenes ... quosdam nunc patronos appellans ..., nunc -a salutis suae et unica praesidia. ACT. Achat. 1, 2 quem scutum quoddam ac -um illius religionis audierat quidam. PS. ORIG. tract. 2, 6 ut apostoli ... essent -um nationum. CIL X 7995, 6 (saec. VVI; laus mortui) inopum -um, peregrinorum fautor. CASSIOD. var. 12, 1, 5 persona tua -um sit oppresso, infirmi defensio, praesidium aliqua calamitate concluso.

II de facultate refugiendi (huc vergunt e. g. l. 53. p. 700, 19. 42 sqq. 71 necnon gen. -i l. 23. p. 700, 36. 54 sqq.): A exempla varia: FRONTIN. strat. 1, 11, 21 navium, ad quas -um erat. PS. ORIG. tract. 2, 4 tabernaculum ..., ad quem omnes conmeantes -um habebant (ACT. Petr. 8 viduae omnes sperantes in Christo ad hunc Marcellum -um h.). B in struct. finalibus (cf. l. 21 sqq. p. 700, 49 sqq.): dat. fin.: IVST. 11, 4, 9 portas -is profugorum ... aperuere (refugis Seel c. plerisque codd.). AMBR. fug. saec. 2, 5 quae civitates -o peccantibus forent (-um var. l.). HEGES. 3, 25, 1 quibus urbs -o erat. IULIAN. epit. in psalm. 103, 18^b concava saxa sunt bestiolis minutis -o, quae et iuga montium evadere nequeunt. ad -um: VITAE patr. Iurens. 103 quam in parte ad -um apostolica limina expeteret, ignorabat.

III de actione refugiendi: A proprie: AMBR. fug. saec. 2, 13 post homicidae illius -um (spectat ad rem p. 700, 39 sqq. illustratam ut: hex. 1, 8, 31 p. 33, 5 si quis per inprudenciam intulerit necem, accipit impunitatis spem, -i facultatem, ut possit evadere). VICT. TONN. chron. II p. 203, 552, 2 Calchedonae, ubi -um fecerat in diversorio ... Euphemiae (sc. ut se reficeret; cf. l. 36). B translate agitur de actione: auxilium petendi: CONC. Carth. a. 424/425 p. 171 l. 54 (ad papam) presbyterorum excommunicatorum ... improba -a ... repellat sanctitas tua. CAES. AREL. in apoc. 5 p. 225, 29 totus mundus ... -um habiturus est ad ecclesiam. GREG. M. epist. 5, 39 l. 104 ut episcopi mei ... contra me -um ad saeculares iudices habeant. redeundi (in usu verborum): CLAVD. MAM. anim. 3, 18 p. 189, 14 si lanx nostra pronior et vero gravior, non pigeat ... a trans-fugio -um facere et a falsitate sub veritate cedere (repugium var. l., repudium Goldstein).

refugo, -āre. a re- et fugare. -fūg- metiri vid. COMM. GLOSS. -at: apostatat (expectes refugit; an incaute sec. p. 693, 33 forma-ta?). [olim ed. e falsa var. l. HIER. in Philem. praef. l. 45.]

i. q. fugando repellere (sine respectu motus localis COMM.): COMM. apol. 761 quidam indisciplinati clementiam dei -ant (-fut-vel -fus- con.). CASSIOD. Ios. antiq. 13, 96 p. 367 cum constipatione testudinis tela venientia -rentur (gr. liberius). Pteroni.

refugus, -a, -um. a refugere. legitur inde ab Ov., maxime apud poetas. [in falsa var. l. -i pro refugae p. 694, 35.]

i. qui refugit (indicatur unde per gen. p. 702, 72 sqq. 703, 4. 8 sqq., praepos. ab e. g. p. 702, 20. 57. 703, 2 sqq., quo per praepos. in c. acc. p. 702, 40. 49. 59; accedit adv. p. 702, 59. 703, 2. 6; adhibetur pro subst. masc. p. 702, 47 sqq. 703, 12 sqq.; respicitur qualitas, habitus fugax e. g. p. 702, 43 sqq. 57 sqq.): I proprie vel in imagine: A pertinet ad actionem refugiendi: 1 de rebus: a aqua, quae refluit: Ov. epist. 18, 182 spem ... suo -i fluminis ore sequi (spectat ad Tantalum ut: metes. 10, 42 nec Tantalus undam captavit -am. CLAVD. 5, 509 te -i fallant latice.

cf. l. 17). LVCAN. 8, 526 -o ... Nilo (item de Nilo post inundationem in alveum refluyente: PLIN. paneg. 30, 4 se ... vehementi lapsu -um abstulerat. aliter: PRVD. c. Symm. 2, 928 num -us nostras odit praestringere ripas amnis?). PANEG. 10, 12, 1 exercitus -um mare secutos esse, qua cederet. CYPR. GALL. exod. 484 (spectat ad l. 21) cum bibulas -us nudasset pontus harenas. iud. 225 qua virtute movet dominus incertum -o molimine pontum. agitur de aestus recessu: LVCAN. 1, 411 cum funditur ingens Oceanus vel cum -is se fluctibus aufert. STAT. Theb. 12, 634 -um mare (AVSON. 27, 14^b [396 S.], 42). silv. 5, 1, 91 -o circumsona gurgite Thule. AVSON. 27, 3 (398 S.), 3 ostrea ... -is nudata vadis. PRISC. perihieg. 688 qua tractum aequor, i. mare Caspium, -ae miscetur Tethyos, i. Oceani, undae (cf. gr. 722 προχοῆς). VEN. FORT. carm. app. 29, 5 litus arena suum (-o, nunc suscipit aestu, nunc, mare dum turget, naufraga terra latet (, Blomgren, Eranos 42, 1944, 128; refugi cod., -git ante rasuram, quod pars edd. accepit).

b quibuslibet, quae: a vario modo recedunt: STAT. Theb. 6, 281 Tantalus ... -ae sterilem rapit aëra silvae, i. rami (-ā ... silvā Baehrens). CLAVD. carm. min. 27, 6 (in imag.) rubet ventura dies ..., nox ... -o pallescit amictu (simul ad β? item de vestibis: SIDON. carm. 2, 397 fibula mordaci -as a pectore vestes dente capit). CYPR. GALL. exod. 678 (spectat ad l. 12) fulciunt artus Mosis ... per aevum laboris, sc. manus levandi, -os. PS. ORIG. tract. 18, 6 (spectat ad Dan. 3, 50) ut a tactu ... innocentium corporum -a pice incendium cederet. β evanescunt, sc. corpora caelestia sim. e conspectu hominum (fort. addas l. 18): respicitur solis defectio: STAT. Theb. 2, 421 nationes -o pallentes sole (CLAVD. 15, 399 PAUL. NOL. epist. 31, 3 p. 270, 11). PAUL. NOL. carm. 31, 339 -o caecatus lumine mundus (EVSEB. GALLIC. hom. 24, 6). VIGIL. TRID. ad Ioh. 11 l. 297 (spectat ad Luc. 23, 44) dies ... honorem prodidit passionis ... -us. exempla varia: BREV. EXPOS. Verg. georg. 1, 442 (v. p. 695, 15) veluti -o orbe solis. SIDON. carm. 7, 576 tertia lux -is Hyperiona fuderat astris. ENNOD. opusc. 3, 84 p. 352, 12 quod solum nemorosum -us per umbracula opaca sol nesciret. γ se avertunt, sc. oculi: FVLG. myth. 1 praef. p. 14, 15 levi ... -o quodam contemplatu. CLAVD. 6, 9 (agitur de pullis aquilae) -o torsit qui lumine visum a sole, ... hunc pullum ... ferit pater. δ in partem contrariam se vertunt: CLAVD. 1, 172 (per adyanaton) ante ... intercisca dies -os vertetur in ortus, quam eqs. (i. dies -a, cf. Taeger, comm. 1988, ad l.). 21, 68 in equo sedens torquebas -um Parthis mirantibus arcum (cf. l. 43). SIDON. carm. 2, 434 nox iam -os conversa pedes. ε in locum pristinum revertuntur (vi fugiendi evanida, an tollitur effectus fugiendi?): PS. MAX. TAVR. serm. 37 p. 609^c Christus -o in corpora vitali spiritu ad lucem mortuos redire praecipit.

2 de animantibus vel actionibus eorum: a in re militari sim.: LVCAN. 6, 50 -i ... Parthi ([explicat ADNOT. quia post se sagittas in bello iaciunt fugientes]. CLAVD. 8, 531. cf. vol. VI l. 1464, 72 sqq.). VAL. FL. 3, 587 -i ... improba Mauri lancea. SIL. 4, 320 equites texunt alterno glomerata volumina cursu atque eadem -a cedentes arte resolvunt. 5, 46 cura Hannibalis ... -os, sc. Romanos, habitura sub ictu (pro subst. masc. ut: TAC. ann. 13, 40, 2 ut ... -os non sequerentur). STAT. silv. 4, 7, 50 -is ... Sarmatis. TAC. hist. 2, 24, 2 equites ... inritato proelio sponte -i. 3, 61, 2 in castra -i. SIDON. carm. 7, 480 Theodoricus, qui Narbonem obsederat, -o laxavit moenia bello. MEROB. poet. 62 (in imag.) Enyo texerat ... -um sub pace (furorem) (sic Vollmer, (Keretrum) Niebuhr). b vario contextu: VAL. FL. 4, 41 Hercules somnians -ā ... eluditur umbrā, sc. Hylae. HEGES. 2, 2, 4 a complexu -us. PRVD. perist. 11, 102 sequitur ... equorum -as orbita trita vias.

B per speciem motus refugere dicuntur: 1 quae a fronte quadam recedunt: LVCAN. 10, 132 -os ... gerens a fronte capillos (ALC. AVIT. carm. 1, 204 ut -o careat frons nuda c. cf. SIDON. epist. 1, 2, 2 paululum a planitie frontis in verticem caesaries -a crispatur). CAEL. AVR. gyn. frg. p. 148, 6 os matricis ... in anteriora ac superiora vel posteriora (et inferiora) aut -a ad interiora sustollitur (cf. gr. p. 127, 23 προσαναπέφυει). SIDON. carm. 2, 249 vix ad -os lux pervenit orbes, i. oculos. 2 quae recedere videntur: adpropinquantibus: VAL. FL. 1, 579 -i ... Peliori ([nisi ad l.; quid docti de loco senserint, comprehendunt e. g. Spaltensteine, comm. 2002 et Kleywegt, comm. 2005, ad l.]. CLAVD. 26, 222). ALC. AVIT. carm. 4, 120 cum -um sequeretur machina, i. turris Babylonica, caelum. discedentibus: CLAVD. rapt. Pros. 1, 191 linquitur Aetna totaque descrecit -o Trinacria visu.

II translate: A de rebus, quae: 1 evanescunt: STAT. Theb. 4, 766 -as vires et pectora bellis exanimata reple. PRVD. apoth. 582 credentes ... Christus adit, dubitabile pectus ... -o contemnit honore. 2 se avertunt: AMBR. exc. Sat. 2, 36 beata ... mors, ... culpa -a (refugit var. l.). IULIAN. in Iob 23, 17 quae opera foeda lucis -a noctis densitate gauderent. ENNOD. epist. 1, 1, 2 p. 1, 12 declamationum pompam -a laudis deposcit assertio.

B de animantibus, qui se avertunt: AMBR. fid. 4, 9, 111 qui ... longe ... -i ab inscrutabili supernae generationis arcano eqs. (refugere, -giunt var. II.; locum affert Ps. AVG. solut. 9.1.41). in psalm. 118 serm. 4, 26 David -us ab huiusmodi viro, i. vano. 20, 4, 2 Pharisaeus non -us ieiunii (spectat ad Luc. 18, 12). EVCHER. epist. ad Val. p. 725^D hoc tu lumine, sc. scripturae sacrae, caligantem mentis aciem nequaquam -us insuesce (i. ed. 1497, om. ed. 1517, sive ed. 1487). CIL VI 41389, 13 (a. 437/45) Flavio Aetio morum probo, opum -o. CAES. AREL. in apoc. 13 p. 252, 22 (nisi ad p. 694, 38) ranae aquarum -ae et siccitatis impatientes, sunt (patientes Dulaey coll. Beato Liebanensi). pro subst. masc. de apostatis vel peccatoribus (formae certae; ambiguas v. p. 694, 16 sqq.): Ps. AMBR. paenit. 32 diabolus erga conversos ... acrius excitatur et -os suos severior ... insequitur. BACHAR. repar. laps. 16 culpam emendare ... desertoris et -i.

Goldstein.

refuit NOT. Tir. 4, 96 fictum vid. ad continuandam seriem 4, 87 sqq. fuit. afuit eqs.]

refulcio, -fulsi, -ire. a re- et fulcire. NOT. Tir. 72, 2 -cit. 72, 6 -sit (quam formam propter voces iuxta positas potius huic verbo tribuas quam verbo q. e. refulgere, cf. enim 72, 7 sqq. fultum. fulcrum eqs.). [in falsa var. l. cod. saec. X HEGES. 2, 9, 1 p. 153, 11 -ta pro fulta.] Bl.

refulgens v. refulgeo.

refulgentia, -ae f. a refulgere. i. q. actio vel effectus refulgendi, lucis repercussio, splendor (per gen. indicatur ipsa lux l. 34, unde -a fiat, l. 26. 35; accedit effulgentia l. 28. 33): 1 in descriptione aedificii: APVL. flor. 18, 3 in auditorio ... spectari debet non pavimenti marmoratio ... nec lacunarium -a, sed oratio. 2 in theologia christ. (respic. processio Christi e deo patre; de re v. Baltes, Mar. Victorin., 2002, 48 sqq.): CANDID. gen. div. 4.1.9 (syn. effulgentia l. 2. 14) -a et motus est et adsignat tempus et recessionem quandam ...; (l. 11) quae -a si semper manet eqs. l. 15 a substantia ... luminati quasi fugiens ... splendor -a est, substantialis, non substantia. 9.1.7 quomodo fit generatio a deo ...? ut effluentum an ut emissio an ut -a eqs.? MAR. VICTORIN. adv. Arium 1, 27 l. 18 quod ... λόγος est ..., progressio est ... et in actionem effulgentia et -a. l. 34 l. 33 luminis -a (l. 39). l. 41 -a ... splendor luminis est. l. 40 l. 32 sive λόγος est Iesus sive lumen sive -a eqs. l. 47 l. 39 -am patris.

*refulgeo, -fulsi, -ēre. a re- et fulgere. NOT. Tir. 72, 11^a -et. de nota -sit v. l. 18. de formis: indicat. praes. -it (sc. coniug. III^{ae}, cf. vol. VI l. 1507, 63 sqq.) in var. II. tantum, e. g. CIC. Arat. fig. 7, 2 PRVD. c. Symm. 1, 465 CHROMAT. serm. 26, 2 (perperam coni. Lachmann LVCR. 2, 800 [v. Bailey, comm. 1947, ad l.]). in stirpe perf. -fuls- passim, -fulx- in var. II. e. g. PANEG. 4, 32, 2 PRVD. perist. 10, 633, -fulg- in var. I. SEN. epist. 86, 6. part. perf. -fulsus non nisi in var. I. falsa pro refusus Ps. HIL. hymn. 1, 4; medii aevi est Ps. AVG. serm. ed. Mai 163, 1 (pendet ex Ambr. in Luc. 6, 70 refusa luce); v. etiam Flobert, Verbes déponents, 1975, 259. de notionem et differentia: AVG. in Iob p. 598, 20 aliud est ..., quod fulget suo lumine, aliud, quod -et inlustratum. GLOSS. -o: ἀντλάμπω. -et: resplendit. -sit: splendorem dedit. enituit. splenduit. sim. al. legitur in versibus inde a CIC. Arat., CATVLLO, LVCR., in prosa orat. inde a LIV., SEN. rhet., VELL., SEN. philos. [confunditur in codd. maxime c. fulgere, v. p. 705, 12. 74. 706, 52 et e. g. PERS. prol. 12. olim legebatur AVSON. 27, 9^b (406 S.), 83 -ens (ed. 1507; resurgens codd., edd. rec.). v. etiam supra l. 42 nec non p. 694, 63.]

fere i. q. lucem remittendo, repercutiendo fulgere. haec vis praeverbii localis maxime elucet e. g. p. 704, 22. 35. 60sq. 67. 705, 2, 7; fort. intellegas vim iterativam p. 704, 16. 705, 51, ita ut significetur i. q. iterum fulgere (vix item, ubi accedunt adv. iterum, rursus, v. p. 704, 58. 705, 64); sed vi praeverbii evanida saepius vergit in meram notionem fulgendi vel etiam apparenti (ita maxime sub II). sensu inceptivo (sc. maxime in formis stirpis perf.) p. 704, 9. 68. 705, 8. 26. 45sq. al. fere pro syn. est clarere p. 706, 16, fulgere p. 706, 2, lucere l. 74. p. 704, 14 (minus valet quam -ere p. 704, 29), remittere p. 705, 12. 55, resplendere p. 704, 70. 706, 2 (plus valet quam -ere p. 704, 30), splendere p. 704, 11; opp. latere PAVL. NOL. carm. 20, 276 DRAC. laud. dei 2, 7. gr. resp. λάμπειν p. 704, 55 (cf. p. 704, 31. 40) eiusque verbi composita, sc. ἀνα- p. 704, 25. 705, 53. al., ἀντι- p. 704, 51, ἐκ- VET. LAT. Sirach 43, 4. 50, 7, ἐπι- p. 704, 40; ceterum e. g. (ἀπο)στλάβειν p. 704, 23. 44. 706, 18.

I proprie vel in imagine (v. p. 704, 13sq. 53sq. 705, 18. al.; in compar. e. g. p. 704, 17. 22), sc. respicitur fulgor, splendor, decor sim., qui visu percipitur: **A -ent res:** 1 caelestes vel ad lucem diei pertinentes (-et tutela planetae p. 704, 1; cf. p. 706, 2. 18. 64): **a exempla varia:** CIC. Arat. 108 Canis stellarum luce -ens. 154 Pisticis spina evalidā cum luce -ens. 410 extremo candore. fig. 7, 2 illa, sc. Helice sidus, magis stellis distincta -et. HOR. carm. 1, 12, 28 alba nautis stella Castoris Pollucisque -sit (Ps. MAR. VICTORIN. phys. 22 [syn. lucebat]. AVG. serm. 373, 1 e caelo. al.; cf. p. 704, 16 et SEN. benef. 4, 23, 2 tantum stellarum ...

-sit). 2, 17, 23 te, Maecenas, Iovis impio tutela Saturno -ens eripuit (sc. e morbo). MANIL. 2, 395 quae diversis e partibus astra -ent. 2, 729 quo signo luna -sit (GERM. 194 caelo cum l. -sit [v. app. crit.]. VAL. FL. 3, 195 piceo ... -sit l. polo. al.; de eadem: LVCAN. 4, 60 Cynthia quo primum cornu ... -sit). 3, 658 huic Arieti ex adverso ... -et Libra. GERM. 28 SEN. Herc. f. 945. PLIN. nat. 2, 36 sidus Veneris ab occasu solis -ens. 2, 90 cometes argenteo crine ita -ens, ut vix contueri liceat. VAL. FL. 8, 58 quod tam lugubre -sit sidus? (cf. l. 13). AMBR. hex. 2, 3, 12 orbem caeli stellis ardentibus -entem. PRVD. cath. 12, 29 cernunt ... regale vexillum magi; quod ut -sit eqs. (spectat ad Matth. 2, 2; cf. LEO M. serm. 35, 1 quae stella magorum visui splenduit, Israelitarum vero oculis non -sit [-xit, fulsit var. II.]). MART. CAP. 1, 30 Apollo et Mercurius in sidera conversi augusto -sere caelo. al. in imag.: SEN. dial. 11, 13, 1 sidus hoc (i. Claudius), quod ... orbi -sit, semper luceat. ARATOR act. 1, 110 duodena -ent signa chori (i. apostoli Christi; respic. act. 1, 26). GREG. TVR. Mart. 2, 13 luminum suorum (i. oculorum caeci) -serunt stellae. **b -ent nubes, arcus caelestes:** VERG. Aen. 8, 623 qualis cum caerulea nubes solis inardescit radiis longeque -et (Ps. QVINT. decl. 12, 17). SEN. nat. 1, 6, 1 (si genuinum) si circa occasum solis -sit (sc. arcus caelestis; cf. VET. LAT. Sirach 50, 8 quasi arcus -ens inter nebulas gloriae [in var. I; effulg- codd. plerique, gr. ὡς τόξον φωτίζων]. AVG. c. adv. leg. 1, 20, 44 ex nubibus). **c -et sol** (Phoebus l. 26): OV. ars 2, 722 oculos feminae ... fulgore micantes, ut s. a liquida saepe -et aqua. VET. LAT. I Macc. 6, 39 (rec. V) in clypeos aureos (gr. ἔστυλβεν, rec. L. effulsit, B fulgore ... resplendisset). II Macc. 1, 22 (rec. V, sim. P) s. -sit, qui prius erat in nubilo (gr. ἀνέλαμψεν, rec. X. al. inluxit, B prodidit ... splendens). SIDON. carm. 5, 280 (inter adynata) Phoebus si nocte -et. al. **d -et dies vel aestas** (velut tempus anni clarum, lucidum): OCTAVIA 694 petitus ... votis d. nostris -sit. PALLAD. 4, 10, 14 ubi aestas -serit (antea opp. hibernis mensibus). AMBR. hex. 4, 3, 8 ante solem lucet quidem, sed non -et d. (postea disting. resplendet). Ps. GREG. TVR. Thom. 68 statim -sit d. et omnis ille custodiae locus (cf. gr. p. 80, 2 ἔλαμψεν τὸ δεσποτήριον ὡς ἡ ἡμέρα). VEN. FORT. Mart. 2, 40 (in imag. respic. visus caeco restitutus) serena d. detersā nube -sit.

2 ipse color, lux sim. (cf. p. 706, 50sq.): **a varia exempla:**

LVCR. 2, 800 propterea quod color recta aut obliqua percussus luce -et (PLIN. nat. 37, 123 velut ex carbunculo -ens quidam leniter [v. trad.] ... roseus c. amethysti [nitor var. I]. al. apud eundem; fort. addas l. 61). VERG. Aen. 6, 204 auri per ramos, aura, -sit (i. SERV. splendor. cf. Claud. Don. ad loc. p. 536, 29 effulsit). VET. LAT. act. 12, 7 (cod. 5) ecce ... lux -ens in illo loco ([gr. in eodem cod. ἐπέλαμψεν, cett. ἔλαμψεν, cod. 50 l. fulsit, VVLG. lumen -sit]. HYMN. Walpole 2, 29 [in imag.] tu, Christe, l. -e sensibus. al.). Ps. TERT. haer. 1, 4 splendor ... luminis (Ps. PHILO antiq. 27, 9 s. eius rothaeae. al.; in imag.: RVFIN. hist. 4, 7, 13 proficiebat ... ecclesiae s. ..., quia ... fide et actibus -bat [gr. λαμπρότης ... ἀποστλάβουσα]. PRVD. perist. 10, 323 unus ... s. dei patris et Christi ... pleno -sit claritatis numine. AVG. in euang. Ioh. 43, 16 s. Christi piis mentibus -entem). LEO M. serm. 38, 2 ubi inter caligantes cogitationes radius supernae lucis -serit (effulsit var. I). in imag. ut: GREG. M. moral. 34, 25 l. 9). SEDVL. carm. pasch. 2, 227 (in imag.) humili ... -ens mente nitor. **b -et lumen** (cf. p. 705, 75): VET. LAT. II Macc. 1, 32 (rec. V) flamma ... ex l., quod -sit ab altari, consumpta est (gr. ἀντλάμψαντος φωτός, rec. ceterae, sc. loco varie verso, -ens vel -ente). LACT. ira 10, 19 de l., quod ab aqua -et, ignis accenditur. HIER. interpr. Iob 37, 21 lumen, quod -et in nubibus. al. in imag.: PASS. Theclae A 42 p. 120, 3 deus ... domus huius, ubi mihi l. -sit (sc. fidei, nisi l. est Christus; B effulsit, Ca lux ... -sit, gr. τὸ φῶς ἔλαμψεν). Ps. PROSP. vocat. gent. 1, 12, 26 lumen euangelii. ARATOR act. 2, 407 clara ... l. (i. Paulus et Silas sec. act. 16, 24). ORIG. in Matth. ser. 134 p. 278, 10 (ad 27, 45) iterum l. eis Iudaeis -sit.

3 variae, quae luce splendent, clarae vel pulchrae sunt:

a quaelibet: CATVLL. 64, 275 undae purpurea ... procul nantes ab luce -ent (-et aqua ut: HEGES. 4, 18 p. 270, 20 mutari ... ter in die colorem aquae et ad radios solis varie -ere [nisi ad 2a; gr. 4, 478 ἀνταναγεί ποικίλω]). OV. fast. 6, 252 laeta ... purpurea luce -sit humus (resedit, resolvit var. II.). SEN. epist. 86, 6 parietes ... pretiosis orbibus -serunt. CALP. ecl. 7, 53 auro ... torta -ent retia. SIL. 9, 190 late ... -ent ossibus ... campi (sc. post proelia). FRONTIN. strat. 3, 8, 3 orto sole simulacra ... armorum ... -serunt. LACT. opif. 8, 9 (de visu) imagines rerum ... tamquam in speculo -entes. AMBR. hex. 3, 10, 45 subito ... diversae rerum species -serunt (-ent flores sim. ut: 5, 11, 34 [accedit obi. internum] aurum licet in pratis flores -ent [-eant var. I], auri quoque fulgorem in mari lana resplendet. EVCHER. laud. her. 40 [in imag.] in hac terra eremi ... verus ille 'flos campi ...' -et [cant. 2, 1]. cf. p. 706, 14). 4, 6, 26 naves vela candentia -entes (cf. CORIPP. Ioh. 1, 320 toto ... -ent carbasa ponto). HEGES. 5, 44, 1 p. 391, 24 templum et ara eius ita lumine -bat, quasi dies esset (aliter gr. 6, 290 φῶς περιέλαμψε τὸν βωμὸν κτλ.). GREG. TVR. Mart. 1, 12 (in imag.) Martinus ...

[Ranieri]

per quem 43): VE -entibus curis acie (refringere Amorreos ... ignis a Oed. 308 3 vi ... lar 8, 11, 21 p. 704, 36 PLIN. nat. 37 quod sigr figies cruu 26. 58. 6. adv. Marc 32, 2 (in i 2, 9 (resp testamenti populus e B -ei prosopop. ... in luce Tarpeiae c 5, 267 Ba (respic. M eius Chris corpora, p 7 corpus i -et praeci cohors. H Ab. 1, 6, 1 auro -ens domino I imag.; acc veritatem hal. 106 a rides ... pi multorum cam mutai II tr. te appre l. 61. 65 [c sc. tibi (aa occasio ty tibus eqs. potiuudi s decor. ber dial. 12, 1 laps. 1 in i FILASTR. (RVSTIC. (alteram I verbis eius alerent o l. 27 glorio bonum in regalis ins 281, 1 -et Perpetuae mae n. et i apostoloru rursus ... Franc. 3, 9 citur. al. vinum -sit verba eloq oris eius d tempore d B -en pla (cf. p. 7 -sit. SEN. l que opibus ornametu